

TANKER OM FRILUFTSLIVET OG DET SÆRLIGE BEHOV

Da jeg blev opfordret til at skrive en artikel om friluftsliv for mennesker med et handicap, skyndte jeg mig at sige "Ja tak". Jeg tænkte, at jeg gerne ville skrive noget klogt om, at frisk luft og et aktivt liv i naturen har relevans som en del af børns og unges liv, dannelse og uddannelse. Og om inddragelse af natur og friluftsliv i den pædagogiske praksis i skoler og daginstitutioner. Hvor svært kan det være at skrive om?

Alligevel sidder jeg her med hovedet fyldt af billeder og minder om børn og unge, der lever og oplever naturen på nye måder. Med en masse på hjerte om muligheder og erfaringer, der gemmer sig derude i det fri, hvis bare vi tager derud og opsøger dem. Og så opdager jeg pludselig, hvor svært det er at samle alt det, jeg har lyst til at fortælle om.

Jeg kunne selvfølgelig skrive om den tillidsfulde og spastiske pige, der sagde ja til for første gang i sit liv at blive placeret i en kano. Om spørgsmålene fra bekymrede klassekammerater om, hvorvidt pontonerne på siden af kanoen nu kunne holde. Og om de voksnes overraskelse, da hun bare smiler og ligner en, der aldrig har lavet andet end at sejle i kano.

Eller jeg kunne skrive om drengene, der tog med på træklatreturen, imens de højlydt og overbevisende fortalte hinanden, at de havde prøvet det masser af gange - og som viste masser af overskud til at lade de andre komme først i køen, da grejet var gjort klar. Om at alle klatrede til tops alligevel, selvom de faktisk ikke turde.

Jeg kunne også skrive om fire-døgnsturen med specialklassen. Turen, hvor det regnede så meget i fire dage, at Billund Luft-

havn blev lukket på grund af oversvømmelse, og hvor børnene til sidst ikke havde tørt tøj tilbage. Om gennemblødte kørestole og våde soveposer. Og om glæden og stoltheden i børnenes øjne over at have klaret strabadserne, da forældrene kom for at hente dem.

Jeg kunne også skrive om min glæde ved at kunne gøre alt dette muligt. Og måske diskutere med mig selv om, hvad der egentlig definerer begrebet handicap? Er det måske delvist afhængigt af den situation, vi er i, og dermed mere end blot en statisk tilstand? Det ville sikkert også blive et forsøg på at argumentere for ansvaret, vi som omgivelser har for at stille os til rådighed. Ansvaret for at naturen, oplevelserne og friluftslivet bliver tilgængeligt for dem, der har brug for støtte til at turde eller kunne. Men det må blive en anden gang ...

Faktisk tror jeg, at jeg blot vil opfordre alle til at opsøge eventyret, uanset det særlige behov.

Vi ses derude...

Bo Jørgensen
DiFRILUFTSLIV

Mobil: 2637 0406
Mail: bo@ditfriluftsliv.dk

www.ditfriluftsliv.dk
www.facebook.dk/ditfriluftsliv
www.instagram.com/ditfriluftsliv